

La vila de Castelló d'Empúries

Un espai immens i d'un interès inimaginable

A les antigues viles no els cal cap mena de descripció per donar-les a conèixer, però Castelló d'Empúries és un cas especial, ja que, per molts detalls que es puguin descobrir, mai no s'acaba de conèixer del tot.

Situada al nord-est de la comarca, on el vent de tramuntana bufa amb més força, Castelló d'Empúries té la importància de capital feudal, ja que en temps passats dominava majestuosament bona part de les terres d'aquestes contrades.

Els voltants de la vila són d'una gran bellesa, com ho demostra, per exemple, el riu Muga, un corrent d'aigua que sembla produir una in-

timitat delicada. Bona part del terme està envoltat essencialment de natura; en són una mostra els colors blaus i verds pastel que decoren els Aiguamolls de l'Empordà, un espai on diverses espècies animals i vegetals molt importants conviuen

en harmonia. Seguint el terraplè paral·lel a la Muga trobem un llarg recorregut que convida a passejar-hi a peu o amb bicicleta. Aquesta travessia uneix d'una manera molt subtil els dos grans nuclis més o menys lligats que formen part del

municipi, el centre històric i la marina residencial d'Empuriabrava.

CENTRE HISTÒRIC. Si parlem del centre històric, haurem de destacar-ne les agradables transformacions que ha sofert. Els colors de les façanes dibuixen el relleu dels antics i estrets carrers i carrerons, i la multitud de monuments admirablement construïts desperten la imaginació de tot aquell que s'acostà a aquestes contrades. De monuments, n'hi ha molts: l'església de Santa Maria –la catedral de l'Empordà–, que es va començar a construir a mitjans del segle XIII i que s'alça majestuosament per donar forma a la silueta de l'Alt Empordà, la Cúria-Presó, la Casa Gran, les muralles del Rec del Molí, el rentador, el convent de santa Clara, el de sant Agustí, el dels Mercedaris, el de sant Francesc, la Llotja o Casa Comunal, l'Ecomuseu de la Farinera, el call jueu i el Pont Vell, entre altres atractius arquitectònics.

Si fem camí i arribem a l'altre cap del terraplè trobarem la desembocadura de la Muga, un indret on la marina limita amb la platja encara verge de Can Comes.

Si ens centrem en Empuriabrava, ciutat jardí multiforme, hem de dir que els 30 quilòmetres de canals navegables que transcorren com si fossin carrers molls impressionen tant als estrangers que hi passen com als vilatans.

La sorra, que ocupa bona part del litoral, és on els peus nus dels visitants s'acoblen amb l'harmonia de l'anar i venir de l'aigua del mar. La gran varietat d'ofertes esportives, d'oci i culinàries fan que aquesta ciutat de vacances doni la possibilitat de gaudir en espai i temps d'allò més preuat pels visitants, la vida.

Amb aquest decorat de fons, només ens cal recomanar aquesta interessant proposta dedicada íntegrament a satisfer tots els desitjos, ja que, sense voler, la història passada i més recent n'ha fet, d'aquest indret, un espai immens i d'un interès inimaginable.◊